

ning utgör objekt vid tippningen, nämligen *fofbollen*. Dylka farhågor äro fullständigt oberättigade; fotbollidrottens utövare hava ingen som helst kännning av tippningen. Det kan icke påvisas något enda tecken på, att vare sig fotbollspelarna eller deras ledare genom tippningen påverkas att fylla sina uppgifter på annat sätt eller i andra former än som tidigare skett.

b) Beträffande övriga idrotter må framhållas, att idrottens fortgående utveckling utvidgat antalet elitmän och sålunda givit ökad bredd åt toppen. I ett tidigare skede, då tävlingsidrotten dominerade, funnos inom de flesta idrotter endast ett fåtal toppmän, som kunde tilldraga sig de idrottsintresserades uppmärksamhet. Numera ägnas denna uppmärksamhet åt ett väsentligen större antal toppmän. Man är tvivelsutan berättigad uttala, att denna företeelse innebär en för idrotten i dess helhet värdefull utjämning.

Toppens bredd äre emellertid beroende av underlaget. Detta underlag har vidgats undan för undan, bland annat tack vara att ungdomsidrotten och motionsidrotten utvidgats.

Denna gynnsamma utveckling är tvivelsutan i viss utsträckning beroende av den förbättring i idrottens ekonomi, som inträtt efter den lagliga tippningens genomförande.

Er der Grund til at tro, at den kontrolerede Tipping har forebygget privat Tipping eller andre uheldige Former for Finansiering af Idræt?

a) Ett av de väsentliga motiven för införande av legiliserad tippning i Sverige var att stävja eller om möjligt utrota den olagliga tippningen.

Redan något år efter tillkomsten av AB Tipstjänst kunde konstateras, att den olagliga tippningen väsentligen minskats i Sverige, och i fortsättningen har bolagets verksamhet medfört praktiskt taget en hundraprocentig utrotning av såväll alla inhemska privata tippningsföretag som agenturer för utländska tippningsbolag, vilkas omsättning i Sverige i början av 1930-talet uppgick till betydande belopp (sammanlagt åtskilliga millioner kronor per år), vilka komma utlandet till godo utan att bereda de svenska tipparna några nämnvärda vinster.

b) De synnerligen blygsamma anslag, som före tippningsrörelsens legalisering kunde tilldelas idrotten av statsmedel, tvingade idrottens organisationer att tillgripa olika ur vissa synpunkter mindre önskvärda former för idrottens finansiering. Tombola, basarer, dans- och andra nöjeställningar blevo de vanligast förekommande formerna för denna finansiering, som dock aldrig kunde tillgodose mere än en del av de mest trängande behoven.

Genom tillkomsten av AB Tipstjänst inträdde väsentligen gynnsammare förhållanden.

Redan ett år efter AB Tipstjänsts start kunde Staten, tack vare inlevererade tipsmedel, på ett väsentligen effektivare sätt stödja idrotten, ett stöd som för övrigt i viss utsträckning kommer även vissa utanför Riksidrottsförbundet stående idrottssammanslutningar till del.

Såväl specialförbund som distriktsförbund ha numera kunnat helt frigöra sig från ovan nämnda former för medelsanskaffning.

Även för föreningarna ha tipsmedlem blivnit mycket betydelsefulla, framförallt för de mindre föreningarna, vars behov kunna tillgodoses genom relativt blygsamma anslag. Vissa större föreningar, vars idrottsliga verksamhet medför betydande utgifter, äro däremot alltjämt hänvisade till att utöver till deras förfogande ställda statsmedel skaffa sig inkomster genom nöjeställningar av olika slag; en starkt bidragande orsak härtill måste anses vara nöjesskatten å tävlingar, som reducerar sådana föreningars möjlighet att genom tävlingsarrangemang stärka sin ekonomi.

S a m m a n f a t t n i n g .

Slutligen vill Riksidrottsförbundet anföra, att den svenska idrotten och gymnastiken sedan tipsmedlen började inflyta har kunnat väsentligt utvidga verksamheten. Antalet gymnastik- och idrottsföreningar har under de senaste 10 åren i det närmeste fördubblats, och den tidigare föreningsverksamheten, som till största delen bestod av tävlingsidrott, har kunnat utvidgas till att omfatta såväl skolbarnens som ungdomens och även de äldre kategoriernas idrott, den senare även benämnd motionsidrott. Man har kunnat samla föreningarnas ledare till et flertal kurser varje år i syfte att uppfostra dem, icke endast till dugliga gymnastik- och idrottsledare utan även till dugliga medborgare,